

၁၆၀

ရဲဘဲလဲလဲလဲ

ရဲဘဲလဲလဲလဲ

စည်းတစ်ဖက်ခြား၌ရှိသောအချစ်သေသံ

၀ : ၁ : ၂ : ၃ : ၄ : ၅ : ၆ : ၇ : ၈ : ၉

အခန်း (၁)

မေစိမ့်သူရဲ့ မျက်ဝန်းလေးတွေထဲမှာ အလိုမကျမှုတွေနှင့် ရောယှက်သမ်းကာ ဒေါသရောင် တွေ လက်လက်ထနေသည်။ စိမ့်ရဲ့ ဆင်းရဲနွမ်းပါးတဲ့ ဘဝကနေ လွတ်မြောက်စေရန် ကြိုးစားချင် သော ဆန္ဒတွေက ပြင်းပြစွာရှိနေပေမယ့် မိဘတွေက ဆင်းရဲတော့ ဖြစ်နိုင်ဖို့ လမ်းစက ပျောက်နေ သလို ခံစားနေရ၏။

မေစိမ့်သူ ဒီလိုဘဝမျိုးနဲ့ တော့ လူ့လောကကြီးထဲမှာ အသက်မရှင်ချင်ပါဘူး။ စိမ့်လိုလား တောင်းတနေမိတာက သူငယ်ချင်းရတနာတို့လို ချမ်းသာကြွယ်ဝတဲ့ ဘဝ။ ဟင့်အင်း ... အဲဒီဘဝ ကတော့ စိမ့် ဒီတစ်သက် မရနိုင်ပါဘူး။ ဖေဖေက အရက်မသောက် လောင်းကစားတွေ မလုပ်ပေမဲ့ အလုပ်လုပ်တဲ့ နေရာမှာ တော့ ကြီးပွားတိုးတက်အောင် မလုပ်တတ်။ မိထွေးက သဘောထားမဆိုးပေ မယ့် ကုန်စုံဆိုင်လေး ချောက်တိချောက်ချက်ဖွင့်ပြီး တစ်နေ့စာရရင် ကျေနပ်နေသူ။ ဒေါ်လေးချို ကရော ဟိုစပ်ဒီစပ်နဲ့ ပွဲစားယောင်ယောင် ဒေါ်လေးသားမိုးထိက ဘဝင်သမား။ အလုပ်မလုပ်ချင်ဘဲ အမေရှာစာကို ထိုင်စားပြီး အဆိုတော် လုပ်ချင်နေသည်။ အဘွားက အိုနေပြီ။ စကားကို ကျယ်ကျယ် လောင်လောင်ပြောပြီး ဒေါ်လေးချိုနဲ့ ပဲ ရန်ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေ၏။ စိမ့် ဒီလိုအသိုင်းအဝိုင်းတွေကြားထဲမှာ မွေးဖွားကြီးပြင်းလာတာကိုပဲ အလိုမကျနိုင်ဘဲ စိမ့်ဘဝကို စိမ့် ခါးသီးစွာ မုန်းတီးနေမိသည် ။

စိမ့် ကြိုးစားရမယ်။ ဒီလိုအသိုင်းအဝိုင်းထဲကနေ ရုန်းထွက်ဖို့ ကြိုးစားမယ်။ စိမ့် ဆယ်တန်း မှာ ဂုဏ်ထူးတွေနှင့် အောင်ထားသည် ။ တက္ကသိုလ်တက်ရမယ်။ ဘွဲ့တစ်ခုရရမယ်။ အခုတောင် စိမ့် ကွန်ပျူတာကို တတ်ကျွမ်းအောင် သင်တန်းတက်နေတယ်။ အခမဲ့ပညာရေးဌာန သင်တန်းတွေမှာ ပါလေ။ ပိုက်ဆံမှ မရှိတာ။ ဖေဖေက ရိုးသားတာပဲရှိသည် ။ မိထွေးရှာဖွေကျွေးတာကို ထိုင်စားနေရ သည် ။ စိမ့်လည်း နိုင်ငံခြားကို ထွက်သွားနိုင်အောင် ကြိုးပွားချမ်းသာအောင် စိမ့် အစွမ်းကုန်ကြိုးစား နေတယ်။ ဖြစ်နိုင်ရင် ဒီအသိုင်းအဝိုင်းကနေ ထွက်သွားချင်မိနေသည် ။

"မမစိမ့်"

"ဟင် ... မွေ့"

မေစိမ့်သူနှင့် အဖေတူအမေကွဲညီမ သိမ်မွေ့သူ အပြင်က ပြန်လာပြီး အထုပ်ကလေးတစ်ထုပ် ကိုင် လာပြီး မမစိမ့်စားမလားဟု မေးနေသည် ။ ဒီကောင်မလေး ဒီနှစ်ဆယ်တန်းပဲ။ အေးဆေး ငြိမ် သက်သူ။ ရှိတာနှင့် ရောင့်ရဲတင်းတိမ်တတ်တဲ့ မွေ့ကိုလည်း စိမ့်က သဘောမကျပါ။ ဖေဖေ နောက် မိန်းမနှင့် မွေးထားတဲ့ သူဆိုပြီး စိမ့် မချစ်ပေ။ ခပ်စိမ်းစိမ်းပဲနေဖြစ်သည် ။

"စားမလားဟင် ... ခေါက်ဆွဲသုပ်ပါ"

"မစားဘူး၊ ငါဘယ်တုန်းက လမ်းဘေးက ခေါက်ဆွဲသုပ်တွေ စားဘူးလို့ လဲ၊ မွေ့ နှင်ပဲစား"

ဟုတ်တယ်၊ စိမ့် ငယ်ငယ်လေးက မရှိဆင်းရဲပေမယ့် သွေးကြီးသူပါ။ ကော်ဖီနဲ့ ပေါင်မုန့်ပဲ စားတယ်။ လမ်းပေါ်မှာ ရောင်းတဲ့ မုန့်ဟင်းခါးတွေ ၊ အသုပ်တွေ မစားပါဘူး။ စိမ့်အကျင့်ပဲ။ မိသားစု နဲ့ လည်း စိမ့် အရော

တဝင်မနေခဲ့။ စိမ့်က ဆင်းရဲတာကို မုန်းတယ်။ မနေချင်ဘူး။ လွတ်မြောက်ချင် တယ်။ သိမ်မွေ့သူက အထုပ်လေးဆွဲပြီး အိမ်ထဲဝင်သွားသည် ။

"မွေ့ရယ် ... အဘွား ခေါက်ဆွဲသုပ်စားချင်နေတာဟဲ့၊ သုပ်စမ်း ထမင်းကြမ်းနဲ့ စားမယ်ဟဲ့၊ ငမောင် နင်ရောလာစားလေ၊ ဒီလိုပဲ ဝေမျှစားသောက်ကြရတာပေါ့လေ"

ခေါက်ဆွဲသုပ်တစ်ပွဲကို တစ်အိမ်လုံး ဝေမျှစားသောက်နေကြတာကို ပင် သူတို့ တွေက ပျော်ရွှင် ကျေနပ်နေကြသည် ။ စိမ့်မုန်းလိုက်တာ။ မေမေတို့ ဆင်းရဲနေကြတာ။ ဆင်းရဲတာကို သဘောကျ ကျေနပ်နေကြလို့ပဲ။ စိမ့် သင်တန်းသွားဖို့ ပြင်ဆင်နေသည် ။ ဒီအိမ်ထဲကနေ အမြန်ဆုံးထွက်သွားမှ စိမ့်စိတ်တွေ မွန်းကြပ်နေမှုက လွတ်မြောက်သွားရသလိုပဲ စိမ့်အလုပ်ရရင်တော့ ဖေဖေတို့ နဲ့ မနေ တော့ဘူး။

"မွေ့"

"ရှင် အဘွား"

"ထမင်းကြမ်းထည့်လေ၊ ညည်းရောစားမှာ မဟုတ်လား"

"အဘွားတို့ ပဲစားပါ၊ မွေ့ စားခဲ့ပြီးပြီ"

"ဟင် ... ညည်းက ဘယ်ကနေ ပိုက်ဆံရနေလို့ သုံးနိုင်ဖြုန်းနိုင်နေတာလဲ၊ ခေါက်ဆွဲသုပ်ကို ညည်းတစ်ယောက်တည်း တစ်ပွဲသပ်သပ်စားခဲ့ရအောင်"

"အလကားပါ အမေရာ ဒီကောင်မလေးလား စားခဲ့ရမှာ ၊ အငတ်ခံတာ"

မိထွေးရဲ့ မကျေမနပ် စကားသံက စူအောင့်အောင့် ထွက်ပေါ်လာသည် ။ မွေ့ကသာ မိသားစု အပေါ် အနစ်နာခံသူဟု သတ်မှတ်ထားပြီး စိမ့်

က တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်တယ်တဲ့ ။ မိသားစုအပေါ် အဖက်မတန်သလို ဆက်ဆံတယ်တဲ့ ။ စိမ့်ကတော့ အဆင့်အတန်းနဲ့ နေချင်တာပါ။ ပြောချင်တာပြော ဆိုချင်တာဆို ဖြစ်သလိုနေတဲ့ ဘဝကို လုံးဝမနှစ်သက်ဆုံးပဲ။ ဖေဖေ နောက်မိန်းမထပ်ယူတော့ စိမ့် အကြီးအကျယ် ကန့်ကွက်ခဲ့ပါသည် ။ ဖေဖေက သမီးရဲ့ အနာဂတ်ကို ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်တာပဲဟု ထင်မှတ်မိနေသည် ။ မိထွေးက စိမ့်အပေါ် မနှိပ်စက်ပေမယ့် အဆင့်အတန်းမရှိဘူးဟု ပဲ စိမ့်က သတ်မှတ်ထားခဲ့၏။ မိသားစုတွေနဲ့ ခပ်ကင်းကင်းနေတာကမှ စိမ့်စိတ်တွေ သက်သာရာရနေသလိုပင်။ အသုပ် လေးတစ်ထုပ် ဝယ်လာကျွေးတာပင် မိသားစုဝင်အားလုံး သောသောညံ့အောင် ပြောဆိုနေကြသည် ။

"စိမ့်"

"ရှင် ဖေဖေ"

"ရော့လေ လမ်းစရိတ်ငါးရာပဲယူ"

"ပေးပါ"

"သမီးကြီး စိမ့်"

"ရှင်"

"ဝင်ငွေရှာဦး၊ သင်တန်းတွေပဲ တက်နေလို့ မဖြစ်ဘူးလေ၊ ဖေဖေတို့ ကုန်စုံဆိုင်က ရောင်း မကောင်းဘူးလို့ မညှိုက ညည်းနေတယ်၊ သမီးကြီးက အလုပ်လုပ်သင့်နေပြီ"

"လောလောဆယ်တော့ စိမ့် ဘာမှ မလုပ်နိုင်သေးဘူး ဖေဖေ၊ တက်စရာရှိတဲ့ သင်တန်းတွေကို တက်ရဦးမယ်၊ အလုပ်တစ်ဖက်နဲ့ ဆိုရင် အောင်မြင်အောင် ကြိုးစားလို့ မရနိုင်လို့ ပါ"

စိမ့် သင်တန်းတွေ စုံလင်အောင်တက်ပြီးမှ အကောင်းဆုံးအလုပ်တစ်ခုကို ရှာမယ်။ စိမ့်ဘဝ ကို အစုတ်အနုတ်သူများ ခိုင်းဘက်လိုမျိုးတော့ မလုပ်နိုင်ပါဘူး။ သင်တန်းတွေမှာ လည်း စိမ့် အပင် ပန်းခံပြီး ကြိုးစားသင်ယူနေတာပဲလေ။

"စိမ့် ကြိုးစားနေတာပဲ ဖေဖေ၊ အလုပ်ကလုပ်မှာ ပါ၊ မပူပါနဲ့ ၊ တစ်ခုတော့ရှိတယ်နော် တက်လမ်းမရှိတဲ့ အစုတ်အနုတ် အဆင့်အတန်းမရှိတဲ့ အလုပ်မျိုးတော့ မလုပ်ဘူး"

"သမီးကြီး စိမ့် ကိုယ့်ဘဝကိုမမေ့နဲ့ ၊ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်တွေလည်း စိတ်ကူးယဉ်မနေစမ်းနဲ့ ၊ ကိုယ်ဖြစ်ချင်တာက ဖြစ်လာချင်မှ ဖြစ်လာနိုင်မှာ နော်"

"စိမ့်က ကိုယ့်ဘဝကို မေ့ပစ်ချင်တာပါ ဖေဖေ၊ မေ့ပစ်ရမယ်၊ မေ့ပစ်သင့်တယ်၊ ဒီဘဝကို ခါးသီးလွန်းလို့ ဖက်တွယ်မနေချင်ပါဘူး ဖေဖေ"

"မေစိမ့်သူ"

"စိမ့်က ဘဝသစ်ကို စချင်တာ၊ ကျန်တဲ့ လူတွေပဲ ကိုယ့်ဘဝကို မမေ့ကြနဲ့ ၊ စိမ့်တော့မေ့ပစ်ရ မှာ ပဲ"

စိမ့်ပြောပြီး အိတ်ကိုစလွယ်သိုင်းလိုက်ပြီး ထွက်လာခဲ့သည် ။

"ရှင့်သမီးကိုက အတ္တကြီးလွန်းတာပါ၊ ဒုက္ခရောက်လိမ့်မယ် ကြည့်နေ"

"စိုး ... မင်းအသာနေပါကွာ၊ ငါ့သမီး မိတဆိုးလေး ငယ်စဉ်လေးထဲက မျှော်လင့်ချက်၊ ရည်မှန်းချက်တွေကြီးတဲ့ မိန်းကလေးကွ"

"ရှင့်ပြောရင် ဒီအတိုင်းပဲ၊ စိုးက လင်ပါသမီးဆိုပြီး အပြစ်မြင်ချင်တာမဟုတ်ပါဘူးတော်၊ စိမ့်က ဘုံထိပ်ဖျားထိရောက်လွန်းနေတော့"

ဒုက္ခတွေ့မှာ စိတ်ပူလို့ ပါ"

"ထားလိုက်ပါကွာ"

"ပြောလို့ ပြောတာ မဟုတ်ပါဘူးတော် ကျွန်မသမီးလေး မွေ့ကမှ တကယ့်ကို ယဉ်ကျေးသိမ် မွေ့ပြီး စိတ်သဘောထားပြည့်ဝတာပဲ"

မွေ့ကတော့ ကိုယ့်ဘဝကို အကောင်းဆုံးဖြစ်စေချင်ပေမယ့်လည်း မမှန်ကန်တဲ့ နည်းလမ်း တွေနဲ့ မိသားစုဝင်ကို အထင်သေး အမြင်သေးနဲ့ မတူမတန်သလို ဆက်ဆံပြောဆိုတာမျိုးတွေ မလုပ် ချင်ပေ။ မမစိမ့်က မွေ့ကိုပင် ညီမလေးတစ်ယောက်အဖြစ် အသိအမှတ်မပြုချင်ပေ။ အဘွားနှင့် ဒေါ်လေးချိုရော မောင်လေးမိုးထိရော စကားသံကျယ်ကျယ် တွေနဲ့ ပြဿနာဖြစ်တတ်ကြပေမယ့် စိတ် သဘောထား ဖြူစင်ရိုးသားကြသူတွေဟု ပဲ မွေ့တော့ထင်နေမိသည် ။

"မွေ့"

"ရှင် မေမေ"

"သမီးလေးလည်း ကြိုးစားနော်၊ မေစိမ့်သူလို ဖြစ်အောင်ကြိုးစား၊ ဒါပေမယ့် အတ္တကြီးပြီး ကိုယ့်ဘဝကိုယ် မကျေမနပ်ဖြစ်နေတာ ဘာအကျိုးမှ မရှိဘူး၊ မေစိမ့်သူကတော့ လွန်တယ်၊ အမြင် ကတ်လိုက်တာ"

"မေမေ"

"ဟင်"

"မမစိမ့်ကိစ္စတွေမှာ ဝင်မပြောတာ အကောင်းဆုံးပါပဲနော်၊ မွေ့တို့ ညီအစ်မနှစ်ယောက်ပဲရှိတာ ပါ"

"အင်းလေ ... မေမေရော မွေ့ရောက သွေးသားဆိုပြီး ချစ်ခင်သံ
ယောဇဉ် တွယ်ချင်ပေမယ့် စိမ့်က ဘဝင်လေဟပ်နေတာလေ"

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ မေမေက မိထွေးလေ၊ အမေအရင်းမှ မဟုတ်တာ
ပဲ၊ ဘာမှ ဝင်မပြောတာ အကောင်းဆုံးပါပဲ၊ မွေ့ကမွေ့ပဲလေ"

"ဟုတ်ပါတယ်လေ၊ အဓိကတော့ မေမေ့သမီးလေး
သိမ်မွေ့သူဘဝပါပဲ၊ ချစ်သူတွေဘာတွေ မထားပါနဲ့ နော်၊ မေမေ့မှာ မွေ့
ပဲအားကိုးစရာရှိတာပါ"

မွေ့လည်း မမစိမ့်လိုကြီး ကိုယ့်ဘဝကိုယ် မကျေနပ်ပြီး မဖြစ်လာတဲ့
ဘဝတစ်ခုကို လိုချင် တောင်းတနေတာမျိုး သဘောမကျပါဘူး။ ကြိုး
စားရမှာ ပဲလေ၊ ဖြစ်လာအောင်တော့ ရည်ရွယ်ချက် တွေ ထားသင့်ပါတ
ယ်။ မမစိမ့်က လွန်လွန်းနေသည် ။ မမစိမ့်က မွေ့ကိုလည်း မချစ်ဘူး။
မေမေက ပြောတာတော့ မွေ့က သူ့ထက်ပိုချောလို့ တဲ့ ။
လူတွေကလည်း ညီအစ်မနှစ်ယောက်မှာ မွေ့ကပိုချော သည် တဲ့ ။ ကျက်
သရေရှိပြီး ကြည့်မဝရှုမဝအောင် ချောမောအိစက်နေတာတဲ့ ။ မမစိမ့်လ
ည်း ချောမော လှပသည် ။ ဖေဖေက လူချောပဲ။ အရပ်မြင့်မြင့်၊
အသားဖြူနုနေ၏။ မွေ့မေမေလည်း ချောသည် ။ မွေ့ က မမထက် အ
သားအရည်ဖြူဝင်းကာ အရပ်ရှည်သည် ။ မမစိမ့်နှင့် မွေ့ တစ်အိမ်ထဲနေ
ပေမယ့် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ရင်းနှီးခင်မင်မှုမရှိကြ။
မမစိမ့်ကြောင့်ပါပဲ။ မွေ့ကတော့ ဘာမှ မပြော ပေ။ မိသားစုအပေါ် ချစ်
ခင်ကြင်နာမိနေသည် ။ ကူညီစောင့်ရှောက်ချင်နေ၏။ မမစိမ့်လို မဟုတ်
ပါ ဘူး။ မွေ့ ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်လေးနေတာကို သဘောကျနှစ်သက်မိ
နေသည် ။

"မွေ့"

"ရှင် ဒေါ်လေးချို"

"ဒေါ်လေးချို ဆိုင်လေးတစ်ဆိုင်တည်မလို့ လေ၊ မွေ့ထိုင်ပေးမလား"

"ဘာဆိုင်လဲဟင် ဒေါ်လေး"

"စာအုပ်အငှားဆိုင်လေးပါအေ"

"မောင်လေးမိုးထိ ရှိသားပဲလေ"

"ညည်းလေးက ရုပ်ချောတယ်လေ၊ ဒါမှ ဒေါ်လေးတို့ ဆိုင်မှာ ငှားဖတ်မယ့် မိတ်ဆွေတိုးမှာ ပေါ့"

"မွေ့မှ မအားတာ၊ ကျောင်းကလည်း ရှိသေးတယ်လေ"

"ဟဲ့ ... နင်စာမေးပွဲပြီးမှ ပေါ့၊ ဒေါ်လေးချိုကလည်း ငွေစုဆောင်းရဦးမှာ "

"အင်းလေ ... မွေ့အားရင်တော့ ကူညီမှာ ပေါ့"

"မွေ့က အရမ်းလိမ္မာတာပဲကွယ်၊ ဟိုဟာမလေးစိမ့်နဲ့ တခြားစီပဲ၊ တို့တွေကိုများ မတူမတန် သလိုနဲ့ "

ဒေါ်လေးချိုတို့ သားအမိကိုလည်း မမစိမ့်က အဖက်မတန်သလို ဆက်ဆံတတ်လေသည်။ ။ တစ်မိသားစုလုံးကို မမစိမ့်စိတ်ထဲမှာ အဆင့်အတန်းမရှိဘူးဟု သတ်မှတ်ထား၍ ဖြစ်၏။ မွေ့လည်း စာမေးပွဲဖြေဖို့ နီးကပ်နေ၍ စာပဲကြိုးစားနေရသည်။ ။

"မွေ့လေးက မိသားစုကိုလည်း ကူညီချင်တယ်၊ စေတနာလည်း ထားတယ်"

"ဒေါ်လေးချို"

"ဟင်"

"မွေ့ကို မမစိမ့်နဲ့ နှိုင်းယှဉ်ပြီး ချီးမွမ်းမနေပါနဲ့ ၊ မမစိမ့် မကျေနပ် တာလည်း ဖေဖေက နောက် မိန်းမထပ်ယူလိုက်တော့"

"အလကားပါအေ အတ္တကြီးတာပါ၊ တစ်ကိုယ်ကောင်းသမားပဲ၊ ဘဝ မေ့နေတာ"

ဒေါ်လေးချိုကို မွေ့ ဘာမှ တုံ့ပြန်ပြောဆိုမနေတော့ဘဲ မွေ့ အိပ်ခန်း လေးထဲဝင်လာကာ စာပဲ ကျက်နေမိသည် ။

အခန်း (၂)

"ညည်းဟာ တော်တော်အသုံးမကျတဲ့ ကောင်မပဲချိုချို၊ ကြည့်စမ်း အဝတ်တွေလျော်ပြီး ဘယ်တော့မှ မလှန်းဘူး၊ လက်ကြောမတင်းတဲ့ ကောင်မ"

"အမေက ချို့ကိုအပြစ်ပြောဖို့ ပဲ စဉ်းစားနေတယ်၊ တစ်အိမ်လုံးအဝတ်တွေ ချို့ပဲလျော်နေရတာ၊ အဝတ်တွေမလှန်းနိုင်ဘူး"

"ဟဲ့ ... ဟိုမှာ ညည်းအစ်ကိုမိန်းမတော်က ဆိုင်တစ်ဖက်နဲ့ လေ၊ ညည်းတို့ သားအမိလည်း ထိုင်စားနေတာပဲဟာ"

"အမေနော်"

"ဟဲ့ ... ကောင်မ မအော်နဲ့ ၊ အသံကပြပြနဲ့ "

"အမေဘာဖြစ်လို့ မတရားပြောတာလဲ၊ မိချို့ အခုအလုပ်တွေလုပ်ဖို့ စီစဉ်နေတာပဲလေ"

အပြင်မှ ပြန်လာသော စိမ့်ခြေလှမ်းတွေ နှေးကွေးလေးလံသွားရသည်။ ။ အသံတွေက ဆူညံနေ သဖြင့် စိမ့်ကတော့ အဆင့်အတန်းမရှိဘူးဟု ထင်မှတ်နေမိ၏။ စိမ့်က ဒီလိုအသိုင်းအဝန်းတွေကြား ထဲကနေ လွတ်မြောက်စေရန် ကြိုးစားချင်မိနေသည်။ ။ ကြိုးစားနေ၏။ စိမ့်ဘဝလွတ်မြောက်စေရမယ်။ ပညာတတ်ကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်စေရမယ်။ စိမ့်ချမ်းသာကြွယ်ဝတဲ့ အသိုင်းအဝိုင်းမှာ ပဲနေ မယ်။ စိမ့်လက်ထပ်မယ့်သူက

ချမ်းသာကြွယ်ဝသူပဲ ဖြစ်စေရမယ်။ စိမ့်မျက်နှာထားတင်းတင်းလေး နှင့် အိမ်ထဲဝင်လာခဲ့သည် ။

"မမစိမ့် ပြန် လာပြီလား၊ ရေချိုး လိုက်လေ၊ မွေ့ ညစာပြင်ထားပေးမယ်"

"မလုပ်နဲ့ "

"ဟင်"

"နင့်ဟာနင် နေစမ်းပါ မွေ့၊ ငါ့ကိစ္စတွေ ဘာမှ ဝင်လုပ်ပေးစရာမလိုဘူး၊ ငါစားချင်တဲ့ အချိန် ကျရင် ထွက်စားမယ်"

"ဟုတ်ကဲ့"

မွေ့နှင့်သူမက ဖအေတူ အမေကဲ့ ညီအစ်မတွေ။ မွေ့ကို စိမ့် အဖက်မတန်သလို နေမိသည် ။ မွေ့က စိမ့်ထက် လှပချောမောပြီး မိသားစုဝင်တွေက မွေ့မှ မွေ့ ဖြစ်နေကြတာ အမုန်းဆုံးပဲ။ မွေ့က လိမ္မာသည် တဲ့ ။ တစ်ကိုယ်ကောင်းမဆန်ဘူးတဲ့ ။ စိမ့်ထက်လည်း ပိုလှပြီး မိသားစုအပေါ် သံယောဇဉ် ကြီးတယ်တဲ့ ။ စိမ့်ကွယ်ရာမှာ ပြောကြပေမယ့် စိမ့်ကြားလိုက်ရသည် ။ ဟုတ်တယ်။ စိမ့်ကတော့ အတ္တ ကြီးရမှာ ပဲ။ စိမ့် ငယ်ငယ်လေးထဲက သီးသန့်နေတတ်တာ အဆင့်အတန်းရှိရှိပဲ နေထိုင်ပြုမူတတ်သည် ။ ဘဝမှာ ရည်မှန်းချက်တွေ ကြီးကြီးမားမားထားတာ စိမ့်အမှားလား။ အတ္တကြီးတော့ရော ဘာဖြစ်လဲ။ စိမ့်အခန်းထဲ ဝင်လာခဲ့သည် ။ စိမ့်က သီးသန့်နေထိုင်တတ်သဖြင့် အခန်းလေးတစ်ခု သီးသန့်လေးထား၏။ မွေ့ကအဘွားနှင့်တစ်ခန်း။ ဒေါ်လေးတို့ သားအမိက မီးဖိုချောင်မှာပါ။ အဖေ နှင့်မိထွေးကတစ်ခန်း။ စိမ့် စိတ်အပျက်ဆုံးက အခန်းကျဉ်းကျဉ်းလေးပဲ။ စိမ့်မနေချင်ပေ။ ဘဝမှာ ဘာတစ်ခုမှ ဖြစ်မလာသေးဘူး။ စိမ့်တောင် အလုပ်မရှိသေး။ ကုမ္ပဏီတစ်ခုမှာ မန်နေဂျာ

အဆင့် လောက်မှန်းထားတဲ့ စိမ့်အတွက် လိုအပ်တဲ့ ပညာရပ်တွေကို အခမဲ့သင်တန်းတွေ ရှာဖွေတက်ရင်း တတ်မြောက်အောင် သင်ကြားနေဆဲဖြစ်သည်။ ။

"စိမ့်"

"ရှင် အဘွား"

အဘွားကိုတော့ စိမ့် နည်းနည်းသံယောဇဉ်ရှိသည်။ ။ အဖေ နောက်မိန်းမယူပြီးကတည်းက စိမ့် ကို နားလည်စွာ ချော့မော့နှစ်သိမ့် ပြုစုစောင့်ရှောက်လာခဲ့၏။ အဘွားက အသံကျယ်ကျယ်ကျယ် ကျယ်နဲ့ ပြောတတ်ပေမဲ့ စိမ့် တစ်အိမ်လုံးမှာ စကားပြောချင်တာ အဘွားတစ်ယောက်ပဲ ရှိသည်။ ။

"ညစာမစားသေးဘူးလား မြေးလေး"

"မဆာသေးလို့ ပါ အဘွား"

"ရော့"

"ဟင် အဘွား"

"ပိုက်ဆံလေး အဘွားစုထားတာပါ၊ မြေးလေးက သင်တန်းတွေ တက်နေရတော့ ပိုက်ဆံက လိုမယ်လေ"

အဘွားလက်ထဲမှ တစ်ထောင်တန်နှစ်ရွက်ကို စိမ့် စိတ်ပျက်စွာ ကြည့်နေမိသည်။ ။ အဘွားက မကြာခဏတော့ လာလာပေးတတ်၏။ အဘွားသာ ငွေကြေးချမ်းသာပြည့်စုံတဲ့ လူဆိုရင် ဘယ် လောက်များကောင်း လိုက်လေမလဲ။ မယူချင်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ စိမ့်မယူလို့ လည်း မဖြစ်ပေ။ လမ်း စရိတ်တွေက ရှိသေးတယ်။ စိမ့်တက်တာက အခမဲ့ပညာရေးဒါနကျောင်းတွေမှာ ဆိုပေမယ့် လမ်း စရိတ်ကရှိသေးတယ်။

"ယူပါမြေးရယ်၊ ညည်းက ရည်မှန်းချက်ကြီးတာပဲလေ ဖြစ်မှာ ပါ၊ ငါ့မြေးက သူဌေးနဲ့ ပဲ ညားမှာ ၊ ရုပ်ကလေးကချောတယ်၊ ရည်မှန်းချက်လည်း ကြီးတယ်လေ၊ ကြည့်စမ်း ပညာတတ်လေး ကြိုးစားနေလိုက်တာ၊ ဘာသာစကားတွေရော တော်တော်လေး တတ်မြောက်နေပြီလား စိမ့်လေး"

"ဟုတ်ကဲ့ မကြာခင် စိမ့် အလုပ်ဝင်တော့မှာ ပါ၊ တတ်သင့်တတ်ထိုက်တဲ့ ပညာတွေတတ် အောင်တော့ အစွမ်းကုန် ကြိုးစားထားပါတယ်လေ"

"အောင်မြင်မှာ ပါ၊ ငါ့မြေးလေး မုချအောင်မြင်ရမယ်၊ တစ်နေ့ကျရင် ကြီးကျယ်ခမ်းနားတဲ့ မိန်းကလေးပဲ ဖြစ်စေရမယ်"

စိမ့် မျှော်လင့်ချက်တွေ အမြဲတမ်း ရှင်သန်နေစေရမယ်၊ စိမ့် စိတ်ကို ခိုင်ခိုင်မာမာ ထားမိ သည် ။

"အမေ"

"ဟင်"

"ဒီကောင်မလေးကို ဘာတွေလာမြှောက်ပေးနေပြန်ပြီလဲ"

"ဟဲ့ ငါ့မြေးလေးက ဘဝကို ပြီးစလွယ် ဖြတ်သန်းချင်တာ မဟုတ်ဘူး လေ၊ အမေ အားပေး နေတာ"

"စိုးက အရောင်းအဝယ်မကောင်းဘူး အမေ၊ သမီးကြီးစိမ့်ရဲ့ ရည်မှန်းချက်တွေ ကြီးမားတာ တော့ မှန်ပေမယ့် ငွေကြေးထောက်ပံ့ဖို့ ကျတော့ခက်တယ်အမေ၊ ကျွန်တော်ကလည်း အစွမ်းအစမရှိ ဘူး"

"ဟဲ့ နင့်ကိုယ်နင် အစွမ်းအစမရှိဘူးလို့ ပြောနေတာ ကောင်းတယ် ထင်လို့ လား မောင်မောင်"

"မကောင်းတာတွေ သိတာပေါ့ အမေရာ၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်က ကျန်းမာရေးမကောင်းဘူး လေ"

"ငါ့မြေးလေး အလုပ်ဝင်တော့မှာ ပါ၊ မင်းတို့ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်အောင် မလုပ်မိစေနဲ့ "

"အမေ သမီးကြီးက "

"တော်စမ်းမောင်မောင် မင်းသွားတော့၊ ငါ့မြေးက မကြာခင် အလုပ်ဝင်တော့မှာ ၊ မန်နေဂျာ အဆင့်လောက်နဲ့ စဝင်မှာ သိလား"

စိမ့်ကတော့ မျက်နှာထားတည်တည်လေးနှင့် စာအုပ်ကိုပဲ သဲသဲမဲမဲ ဖတ်နေလိုက်သည် ။ အဖေ က မိန်းမကိုကြောက်ရသူဖြစ်နေ၏။ အလုပ်လည်း ဟုတ်တိပတ်တိ မလုပ်ပေ။ စိမ့်မကြိုက်ဆုံးပဲ။ မိထွေးကတော့ အလုပ်လုပ်ပါတယ်။ စိမ့်က သမီးအရင်းမှ မဟုတ်တာပဲ။ မွေ့အပေါ်ပဲ စေတနာ မေတ္တာတွေရှိမှာ ပေါ့။ စိမ့် မကြာခင် ဒီအိမ်ကနေ ထွက်သွားမှာ ပါ အဖေ။ မန်နေဂျာရာထူး မဟုတ်ရင် တောင် အတွင်းရေးမှူးမလေးတစ်ယောက်အဖြစ်ပဲ အလုပ်တာဝန်ထမ်းဆောင်မှာ ပါ။ အသေးအမွှား အလုပ်တွေကို စိမ့်မလုပ်ဘူး။ စိမ့် စာပဲဖတ်နေသဖြင့် အဘွားရောအဖေပါ ပြန်ထွက်သွားလေသည် ။

"စိမ့် ရှင်က ပညာတတ်တယ်၊ အရမ်းလည်း ကြိုးစားတယ်၊ ကျုပ်အစ်ကိုက အရမ်းပဲ စိတ် ဝင်စားနေတယ်လေ သိလား"

သူငယ်ချင်းအယ်နီရဲ့ အစ်ကိုဝမ်းကွဲ ဆန်နီက စိမ့်ကို စိတ်ဝင်စားနေကြောင်း ပြောလိုက်တဲ့ စကားတွေကို စိမ့်ပြန်၍ ကြားယောင်နေမိသည် ။ အယ်နီအစ်ကိုဝမ်းကွဲ ဆန်နီက ဘယ်လိုလူမျိုးလဲ။ စိမ့်အချစ်တွေ ဘာတွေကို သိပ်ပြီးစဉ်းစားချင်တာ မဟုတ်ဘူး ။ စိမ့်ဘဝကို ဘယ်လိုပြောင်းလဲပေးနိုင် မလဲဆိုတာပဲ စဉ်းစားချင်တာပါလေ။

လောလောဆယ် စိမ့်အတွေးတွေထဲသို့ ဆန်နီဆိုတဲ့ ယောက်ျား တစ်ယောက်ရဲ့ အကြောင်းတွေပဲ ဖြစ်သည်။

"ကိုဆန်နီက လုပ်ငန်းကြီးကြီးတွေပဲ လုပ်တတ်တယ်၊ စိမ့် ထောတော့ထောတယ်နော်"

စိမ့် ဒီမှာ မနေချင်ပါဘူး။ ဆင်းရဲတာကို အရမ်းမုန်းတာပဲ ရှက်လည်း ရှက်တယ်၊ စိမ့်ဘဝကို ပြောင်းလဲပေးနိုင်မယ် ဆိုရင်တော့ စိမ့်ရွေးချယ်မယ်။

"မနက်ဖြန် ကိုဆန်နီမွေးနေ့လေ၊ စိမ့်ကိုဖိတ်တယ်နော်၊ စိမ့်လိုက်ခဲ့"

"စိမ့်မလိုက်ချင်ပါဘူး၊ စိမ့်နဲ့ လည်း မသိဘူး၊ ပြီးတော့ စိမ့်မှာ လည်း ဝတ်စရာ အဝတ်အစား မရှိဘူး အယ်နီရာ"

"အယ်နီအင်္ကျီတွေ ယူသွားလေ၊ စိမ့်နဲ့ အတော်ပဲဟာ"

"အင်း"

စိမ့်စိတ်ထဲမှာ ကိုဆန်နီနှင့် ဆုံတွေ့ချင်နေမိသည်။ အားကိုးရာ ရှာချင်လာမိ၏။ စိမ့်ဘဝကို စိမ့် မကျေနပ်မိ။ အယ်နီတို့လို ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုတွေနဲ့ အထက်တန်းကျကျလေး စိမ့် နေထိုင်ချင်မိ သည်။ စိမ့် စောစော အိပ်ရာဝင်ပြီး မနက်စောစောထပြီး အလှတွေပြင်နေမိ၏။ အယ်နီက အလှပြင် ပစ္စည်းတွေရော အဝတ်အစားတွေပါ ပေးလိုက်သည်။

"မမစိမ့်"

"ဟင်"

"မနက်စာ ကော်ဖီနှင့်မုန့် မွေ့လာပို့ပေးတာပါ"

"မွေ့"

"ငါလာစားချင်စားမယ်လို့ ပြောထားပြီးပြီ မဟုတ်လား၊ နင့်ဟာနင် နေစမ်းပါ"

"မမစိမ့် မအားဘူးလားလို့ ပါ၊ ညကလည်း မမစိမ့် ညစာလာမစား လို့ လေ"

"ရတယ်၊ ငါအပြင်ကစားလာလို့ "

"ဟုတ်ကဲ့"

မွေ့ကတော့ အစ်မအပေါ် သံယောဇဉ်တွယ်တာမိသည် ။ ဝတ္တရားအ ရ စိမ့်က အစ်မအပေါ် စားသောက်စရာလေးတွေ လုပ်ကိုင်ပေးပေမယ့် မမက လက်မခံပေ။ မွေ့အမေက မမအမေအရင်း မဟုတ်တော့လည်း မ အအပေါ် မွေ့ ကိုယ်ချင်းစာနေမိသည် ။

"မွေ့"

"ရှင်"

"နင်နောက်တစ်ခါ ငါ့အခန်းထဲ ဝင်ဝင်မလာနဲ့ နော်၊ လမ်းမှာ တွေ့ရ င်တောင် နှုတ်ဆက်စရာ မလိုဘူးလို့ ပြောထားပြီးသား မဟုတ်လား"

"မမစိမ့်"

"မွေ့ နင့်ကို ငါ ညီမအဖြစ် လုံးဝအသိအမှတ်မပြုဘူးနော်"

"မွေ့က မမညီမပါ၊ မမဘက်က ဘယ်လိုပဲသဘောထားပါစေ မွေ့က တော့ မမကမမပါပဲနော်"

"နင် အပိုတွေလာလုပ်မနေစမ်းနဲ့ မွေ့၊ ငါ နင့်အမေရော နင့်ကိုရော အထင်မကြီးဘူး၊ မိသားစုလို့ လည်း မသတ်မှတ်ဘူး၊ နောက်တစ်ခါ ငါ့ ဆီဘယ်တော့မှ အရောတဝင်လာမလုပ်ပါနဲ့ "

"မမ"

"နင်ထွက်သွားစမ်း၊ အရေးမပါတာတွေ လာမလုပ်နဲ့ မွေ့၊ နင်တို့ နဲ့ သွေးသားမတော်ဘူးလို့ ပဲ ငါကသတ်မှတ်ထားတာ၊ သွားတော့"

မွေ့ နင့်ကိုလည်း ငါက ညီမအဖြစ် အသိအမှတ်မပြုနိုင်ဘူး၊ နင် ငါ့ထက် ဘာဖြစ်လို့ လှနေရတာလဲ၊ နင့်ကို မိသားစုဝင်တွေက အလိမ္မာလေးလို့ ပြောဆိုနေကြတာ ငါအရမ်းမုန်းတာပဲ၊ ငါကတော့ ဘယ်တော့မှ နင့်ကို ညီမအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုမှာ မဟုတ်ဘူး၊ နင့်အမေကို ငါအရမ်းမုန်းတယ်၊ နင်က ရိုးသားချင်ယောင်ဆောင်ပြီး ငါ့ထက်သာအောင် ကြိတ်ကြိုးစားနေတာမဟုတ်လား။ မွေ့ ရောက်ရောက်လာတိုင်း စိမ့်စိတ်တွေ အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ရသည်။ မုန်းလိုက်တာ။ စိမ့် ဒီအသိုင်း အဝန်းကနေ ထွက်သွားချင်နေမိ၏။ စိမ့် မျက်ဝန်းတွေက အလိုမကျစွာ တင်းမာခက်ထန်နေသည်။
